

Rafet Arslan

Kirli ıkın

kirli
ıkın



UPAS Yayın

-2-

“Kirli Çıkın”

Rafet Arslan

Eylül 2018

upas.evvel.org

Yayına Hazırlayan

Zafer Yalçınpınar

E-posta

upasnesriyat@gmail.com



Rafet Arslan (1972)

İstanbul'da yaşamakta ve çalışmaktadır. Sanatı saf şiire ulaşmak için bir yol olarak görür, disiplinler arasında gezer; hikâyeler anlatmayı sever; ütopya/disütopya gerilimini yapıtının merkezine alır. Kurucuları arasında bulunduğu Periferi Kolektif, Sürrealist Eylem Grubu ile birlikte Yıkım 2011, Ubik Project, Gerçeklik Terörü gibi birçok sergi, performans ve kolektif etkinliğin koordinasyonunda yer almıştır. Çağdaş Sanat Manifestoları (2010, Altıkkırkbeş Yayın), Ziggurat Terbiyecisi (2014, Kült Neşriyat), Yıkımın Şafağında (2016, Sub Press) kitaplarının yazarıdır. Robotik Hayaller adlı müzik ve performans projesinin bir parçasıdır.

Mevcudiyet

Tanrı Gitti
Pozitif Aklın Mührü
Ab-1 Hayat
They
Dil Simyadır
Ölüm Teknolojileri
Hata Kodu
Yıkımın Ardından
Mülteci
Anti-ideolojik Glitch
Morg Güncesi
Welcome to Karacaahmet
Takınak Şövalyeleri
Şerh Sureleri

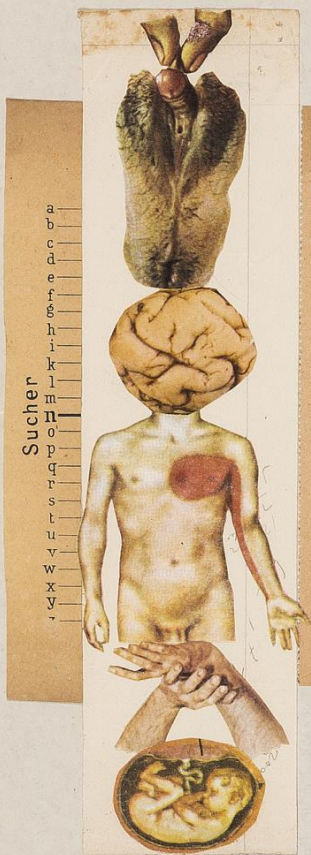
Tanrı Gitti

varlığımız garanti ama
civatalar eksik, bağlantı hep
zayıf fiberoptik ağlarda
namus çoktandır satılık çarşı pazar
biz insan olmaya çalışıp sığındıkça hiçe
kasvet

bilirim bir zamanlar hep yazdı
ve insanlar önlükler ile 1
okula giderdi fütursuz
oyun bir haktı, tasa ise bir
hata koca evrende
mutlu ve uçurtmalıydı gök
uzanırdı çivit ve mağrur

her çocuğa bir midilli
her aka 1 kara
göklerdeydi her melek
düşkünlük hiç yoktu
çalakalem şiir yazılabilir
doludizgin aşık olunabilirdi
yıldırım hızıyla!

o dünya yitti,
kıyam zamanı şimdi
ufkum lekelenmiş melek ölüleri
gök delindi!



Postkarte

An den

Grieben-Verlag
Albert Goldschmidt

BERLIN W 35
Lützow-Strasse 28.

GR DE

an den Führer!
Schrei... gänzen ist.
Vor allem... und Pen-
sionen, in... n sie be-
sondere... en. Häuser,
deren Loist... erhältnis zum
Preise ste... zu werden.
Seid, gerechte... entscheidend!

Im neuen „Grieben-Verlag“ dann das Ergebnis
Eurer gesamten Erfahrungen.

Grieben-Verlag Albert Goldschmidt

Anonyme Zuschriften oder solche mit falscher Adresse
werden nicht berücksichtigt!

RAF

Ab-1 Hayat

1/

Sırra kadem bastı hikmet
suskun bir öğle vakti; nedensiz, apansız
ben bunu anladığımda bir alışveriş merkezinin
en üst katından aşağıya
gözümden zihnime akan boşluğa bakıyordum.

Yutkundum; etrafımda koşuşturma telaş
ama hepsinden öte- orada yüzüme vuran
insanlık dar geliyordu gönlüme
solukta zorlandım.

Dedim;
ay var, bir sürü nebula
ki kubbenin ötesinde her kara ışığa benzer

Dedim;
sonsuz umutsuzlukta var
ölümde var- hani sırtımızda taşıdığımız

Dedim;
İnsanlık var ya yere-göğe
sığdıramadığınız –ki onlara lahit
uzmanı,
hani gelinlikleri mezardan seçer

Dedim;
online komünikasyon
Dedim;
duyuötesi algı ve Lady Gaga'nın götü
Dedim;
kimyasal silah, biyolojik öjenizm
Dedim;
bir serçe bir kırlangıç

Dedim;
ey hikmet su ver şu kalplere
sonra
kanatları tişörtüme sakladım
sessizce çelik kafesin içinde.

2/

Şahit yok
rimel sürülen gözler
temkini elden bırakmayan Beberuhi
çöp torbalarından sızan özel hayatımız
sise bulanmış bir ekmek gibi
ağırca çiğnediğim ilk gençlik- suçları büyük-
devlet deyince kızamık dökerken
çok çocuk tanıklık dediğin
koskoca bir örtü

Tamam;
Sustuğunda anlamadığını anlıyorum
Tamam;
bakraç değil körfezdi ilk denizler

Tamam;
çocukluk deyince içini bir uğultu kaplar
nedensiz susarsın işte
Tamam..
Tamam.

Kapkara bir makinenin ırgatıyız hepimiz.

3/

Av sürekle sürüyor; lakin avcı kim
kimin elinde hesap cetveli
tahta abaküs ya da elektronik beyin
herkes kör de ben mi tanıklığıym bu cinnetin?

Bir sabah vakti otobüsten
kendimi atmıştım Tershane'de
ve asfalta ödem atmıştım
sessizlik ne tuhaf kendi içindeyken
ve fail sonsuz bir soru işaretliyken.

Sordum;
ruhun kılavuzu var mıdır, nereye kadar bu köhne
tekne?

Sordum;
saniyede kaç milyon download ve kaç bin ölü çocuk?

Sordum;
düşleyenlerin kaç tane süper kahraman oldu?
Sordum;
o tahta iskele hâlâ yerinde duruyor mu?
Sustum; bin asırlar boyu!

*Deniz dibine çöken tekneler, ay yüzeyinde unutulmuş
tek bir cıvata, kaç milyar ölü, kat kat toprakta leşi
kalmış uygarlık, kentlerin dibinden akan cerahat, pet
şişelerden ziggurat, sinyaller, ölümler, sinyaller, ceset-
ler, ölü sinyaller, sinyaller, sinyaller!*

Annemi düşündüm..
Dünya hep eksik,
hep yanlış;
yalnız ölüm.

4/
Sessizlik ile barışmak gerek.

Mart/Nisan 2013, İstanbul

They

1/

çatışacak hâlim yok
tüm dünya düşmanım
beklenen bir kurtarıcı yok
ruhum kör bir kuyuya inmiş
mutasyon geçirirken etim
çarpmaya mahal yok
sen de onlardansın!

kalbimi sardım leş bedenime
canlı bomba gibi
ne kadar yok edersem
o kadar var olacağım
ağlayan af dileyen gözler ile
bakma kurtlanmış göz bebeklerime
sen de onlardansın!

2/

seni kaç kez öldürdüm
hep mezardan kaçıp geliyorsun
yüzünde şımarık bir sırıtış
üstüme zehir şırınga edip kaçıyorsun
gece bile istemedi bizi kaç kez
kovdu köhne sarnıçlarından
metruk bar taburelerine sığınabilirdik ancak
ölmüş bir anaya sarılır gibi

öyle bir uzaya mahkûm etmişti
tarih bizi 'mutsuzuz' diye
1 cümle bile kuramıyorduk
sadece iç bulantılarına izin veriliyordu
ve anksiyeteye hissiz
bar taburesi yoğun bakım ünitesi

kaç kez öldürdüm seni haberin yok!

3/

sesin bile artık kulaklarımda yok
yabancılaşıyorsun hatta bana
niye sustu bu ezgi neden
duruyor tüm evren?

nice enginlere yamaçlara düştük
düştük sinemizdeki ölümlere döndük
yaşayan ölülerin şafağıydı ömrümüz
bu hissizlik nöbetimde söz yersiz fazla

biliyorum sen de onlardansın!

2009, Kadıköy

Dil simyadır-
Dilden çıkan köpüklü sıvı-
Tükürük simyadır.
Sevişebilmek simyadır.
Dilin yaladığı kulak çukurundan dile bulanana kir-
Simyadır.
Dokunmak- gerçekten dokunabilmek
Dokunurken üşüebilmek simyadır-evladır.
Meninin fışkırttığı .mın akıttığı ekşi sıvıları yutmak
simyadır.
Isınmaya yüz tutmuş bir çay bardağının dibindeki
Rakıyı ağzında çalkalayarak içmek- simyadır.
Terlemek, ter atabilmek
Tere bulanmak, ter içebilmek-simyadır.
Varlık simyadır
Dünyaya ilk gözünü açtığı cıgıltıdan
Boşanan tuzu gözyaşından
Ölürken fışkırttığı son elektriğe değin.

Taş - Balta - Bıçak - Givi - Makinalı - Balıyoz -
Ok - yay - mızrak - organ - giyotin - Gürz -
ip - Halat - tel - mancınık - ustura - zehir
kılıç - Gürz - kalkan - sapan - taş - Balta -
uçak - Tükenmez kalem - kapan - gürz - kızgın -
kafaya inen daktilo - biyolojik saldırı - yağ
Hadım - Atom bombası - nötron bombası -
Givi tabancası - Derby taş bıçağı - İngiliz
Isu demlesi - Taş - Balta - Gürz - anahtarı
- Beyazbal sopası -
cobra - destroyer - kravazör - yıldız savaş -
Nükleer başlık - Nötron - Atom - Beton -
siyanür - jilet - ustura - kasa tura - kablo -
çelik halat - tabanca - Uzi - akrep - MP5
Dümbül - susturucu - süngü - mızrak
- Asit kuyusu -
Tuz Ruhü - Kimyasal - Taş - Balta - Uçak -
- gürz -
Tank - diri diri gömme - suda boğma -
- kamik -
Ateşe yakma - ipe dizme - Mayın torkası -
Ölüm yıldızı - ısıtarak ısıtarak - iğne - Taş
Givi - zımba makinesi - roket - güdümlü füze -
kapan - sapan - deri yüzme - ok - yay - ip -
Halat - Salgın Hastalık - Napalm - Şarbon - Taş -
Mikrop - Kuş gribi - yangın yangını - zehir -
Nötron - Atom - lazer faze - yüksek gerilim -
Elektrikli Tel - Işın kılıcı - Destroyer - iğne -
Tabanca - Mermi - fisek - Tüfek - Balıyoz - Çekiç -
Orak - Mancınık - TOP - Taş - diri diri -

Hata Kodu

Karanlığın ışığa, ışığın tekrar karanlığa karıştığı an
Dün, bu gün ve gelecek iç içe geçiyor
Tarih sisler içinde, zamansa dönüyor- dönüyor.
Akış, sonsuz akış.

✱

İnsan, zamanın ötesinden geldi; dünyaya düştü.
İnsan; ufka baktı, hayaller kurdu; mağaradan
Ziggurat'a, kaleden tapınağa-
hayaller ile yürüdü.
Şehirler kurdu, yapboz'lar dağıldı
Şehirler kurdu, oyuncaklar parçalandı
Şehirler kurdu, kum tanesine dek yıktı sonra
Rampalar kuruldu, arz'dan uzaya araçlar fırlatıldı,
ölü yıldızların silüetine.

Ufka bakış, döngüsel baş dönmesi
Gelecek günlerin kilitli kapı deliğinden yayılan sayısız
görüntü
Zihnin yeni haritaları, kitleler, kalabalıklar,
kaçan kalabalıklar, sığınanlar
Göge doğru yayılmış sis, terk edilmiş binlerce toplu konut,
arkeolojik birer merkeze dönmüş alışveriş merkezleri,
nesli tükenmiş sadece ekranda yaşayan binlerce hayvan,
kıtalar arası seyyahlar, yıldızlar arası seyyahlar, yollar-
yeni yolculuklar, asla yaşanamayacak an'lara sıkışmış
hayatlar, sıkışmış ruhlar
Üretilabilir sonsuz gerçeklik, sonsuz yapay yaşam
İssız anlar, alanlar.

*

Karanlığın ışığa, ışığın tekrar karanlığa karıştığı an
Zihin gölgeler içinde
Zaman dönüyor-dönüyor
Dün, bu gün ve gelecek iç içe geçiyor
Işık parlıyor, binlerce yılın kefareti,
milyonlarca kayıp ruh -boşlukta
Sonsuz- akış
Akış.

2017

Yıkımın Ardından

1/

Bir yara daha açıyorum bilincimde
kaplayabilir, donabilir tek bir karede hüznün
başkasının kan dediği yerde örüyoruz hayatı
sanma duruldu bu kalp, sanma aşıldı tüm menziller
boşlukta salınan kara 1 bayraktır vuslat
fırtına çoktandır başka denizlerde
yoktular hiç sonsuz randevularda
saat kuleleri eskidi oysaki
çeşmeler süttten kesildi
en sevdiklerimiz birer mezar taşı
ıslıklar çalışıyoruz şimdi hiçliğe
Babilonya düşleri görüyoruz ikindi vakitleri
her kuduz nöbeti boşalmamda morglar evimse
sanma kaybımız intihar
sadece doğal ölüm diyorlar.

2/

hiçlikten geçtim aştık çorak dağları, taşlanarak
mevsimler dağıldı önümde
çöpev dediler bilincimizin erketesine, sustuk.
dünyayı gezemedim ya da kendi evrenimde boğuldum
bildik sihri yok artık yaşamın
kör bir ermişçesine oburlaştığım her gece
kapıldım tek bir imgenin rahlesine
uzakta şeytan uçurtmaları süzülüyordu
uzakta gökadar batıyordu
ve büyüyordu boşluk evrenle kara madde
bense sessizce ağlıyordum
ve haz alıyordu yıkımımın insanlık.

3/

bana barut sorma ey hece
yakılacak gece çok
biraz cüretim olsa tutuştururdum
her şeyi, kazırdım tüm o boş
maskeleri şehirden
yeni alanlar açardım taze aşklara
yalanın bulaşamayacağı agulardan
ve haykırırdım,
çalışmak yok, aile yok, okul yok, yokluk yok!
zamanı kurşuna dizerdik gözümüz hiç kırpmadan
umarsız sevişsin tüm canlılar
titresin lütfen tüm asfaltlar
yaya geçitleri ve metrolar
saatli bir bombanın tik tak sesleriyle
,

4/

olası randevular dedik gecikmişliğimize
önümüz hep karanlık
barut alacasında düşler gördük
boşlukta sızlayan bir viyolonseldi sesin
raylar hep boştu, iptaldi tüm seferler
yalnızlığıma koordinatlar arıyordum terk sokaklarda
insanlık yükseldikçe batıyordu ebedî olan
ve burkuluyordu gece
sessizce ses siz
ece.

5/

hangi sözü silsem lahdimden
ki ben o dizeleri pençelerim ile kazıdım
Alsancağın parke taşları ruhumun yıkık anıtlarına
dönerken
ses geçirmez, kesik ve iletilemez en basit sızı
bak geceye kurtlar uluyor
kalkıyor vakitsiz cenaze alayım
kortej başı bir sırtlan
ve unutursak
namerttir cesedimiz!

6/

boşa çıkmıştı tüm arzular
anlamıştım ben de zamanı ve uzayı
lirik şiir yazamayacaktım artık
ve inanmayacaktım hiçbir insan evladına
kaybımızda anlaşılabiliecekti her şey
ve ben bunu istememiştim hiçbir zaman
sustum, kayalıklara özendim
okyanuslara açılmak istedim
yüzmek bilmeden

oysa tek taraflı telepati olamazdı
açılsa da evrenin tüm kadim kanalları
hissizlik ikliminde bu sarhoş aramaları
alev almış tahta iskelede albatros çığlıkları
silinemez.

7/

hiçliğin derisini yüzdüm avuçlarım kanlı barut
çınlıyor canavar düdükleri beynimde
fare yılındaydı geçmiş hikâyemiz
hicran hep başka baharlara
yaşayacağımız sonsuz kışlarda
hep siner et kokusu
ten ise sessiz

tüm dizelerimi yırttım
ödedim diyetini gözyaşlarının
ışıldasın şimdi boşlukta intihar tabletlerim!

*18.06.09 /2018
Kadıköy/BJK*

Mülteci

Ey sonsuz gece!
Ey dolunaydaki dans macabre'ye eşlik eden ruhlar
Boş mezarlar boyu bitmez senfoni
Ey siz kadim kargalar
Duyun yakarışlarını geçkin ruhumun
Kulak verin bu mülteciye
Yerin altı ıssız da üstü mü karnavaldı
Kara toprak soğukta şehirler mi birer pınardı
Sarp kayalıklarında gezdim ölümün
Ruh, bedenden gayrıydı

Almıştım alacağım leş payı yaşamdan
Ama - ama son kez
Ufukta kızılılaşan güneşi görmek istedim
Son kez o ışığı içimde hissetmek istedim
Çıktım ebedi istirahatımdan
Kapandı tabut kapıları geceye
Sonra sessizlik, koca bir uğultu
Kapandı tüm kadim kanallar ruhuma
Sürgün oldum sonsuzluk âleminden
Mülteciyim insanlar arasında

Ey Luksor!
Ey mumyalanmış mevtalar âlemi
Ödenemez hiçbir ayrılığın kefareti
Duyun, hissedin haykırıışlarını oğlunuzun
Sürgün et topraklarından!

2009/2018

Anti-ideolojik Glitch

Politika ideolojidir...

İdeoloji; Kalıp; yekpare mermer kütle,
aklınızı teslim ettiğimiz
-bizim yerimize düşünen büyük öteki'dir.
İdeoloji düşünmeden konuştuklarımız, ezberlerimiz,
kulağımıza küpe olan rutindir.

Kimlik ideolojidir...

İdeoloji edilgenlik, kitleleşme, katılmak, tabii olmaktır.
İdeoloji göze inen perde, akla vurulan ket,
ruha büyük bir sürgün demektir.

Kültür ideolojidir...

İdeoloji; düşünme eylemini başkalarına havale etmek,
an'ı yaşarken onu kavramaktan imtina etmektir.
İdeoloji; size ait olmayan doğrular,
birden ağzınızdan çıkıveren sözlerdir.

Toplum ideolojidir...

İdeoloji; her tarafımızı saran gerçeklik,
toplumsal değer yargıları, gündelik dil,
atasözleri, bitmez tükenmez yinelenen rutindir.
(Dilimizde sürçen sözcükler-bazı)
İdeolojiye masumca aklını veren kişi,
masumiyetini de o ideolojiye teslim etmiş demektir.

Farkında olmasan da 'SEN'sin ideoloji!

2013/2016, İstanbul

Morg Güncesi

1/

sokaklar vuruldu ilk
biz sustuk
sokaklar vuruldu ilk
sek sek oynayan çocukların gözyaşlarıyla
yıkıldı barikatlar
sokaklar vuruldu
biz sustuk!

2/

şimdi;
şimdi gaipten yükselen bir
türküdür Mona Lisa gülümseyişi
şimşek hırsızları, boncuk oyunları
ruhumun yıkımına entropi diyor birileri
geceye boşalan mavi hayvan çığlıkları
ıraktır...

3/

morg kaçkını çığlıklar ile kıvrandı
sakındı bundan kendini gizli bir şiir
suskun 1 haziran akşamı
asla dizelere vurulmayacak hüznüyle
solgun duvardaki grafiti kadar yalnızdı

4/

isterdim bu ölüm alacasında
koca 1 Spinoza vakurluğu
oysa, oysa sokaklar
vurdular yüzüme tokat gibi
silin şimdi tüm duvarlardan
hiç var olmamış şiir isimlerini
silin ki toprağa karışsın leşim

5/

dalgakıranlara vurdum kendimi
vurdum şimdi paramparça etim
1 şiirin depresyon uykularında
tanınmayacak haldeyim

Haziran-Temmuz 2009, Moda

Welcome to Karacaahmet!

Dramatik kemiklere odaklanırım genelde
Ruhun hastalığı gözlerde parıldarken
Uyluk sırt ve ayak kemiklerine
Ki bir ihtilalin tüm tektonik sarsıntılarını
Onlar iliklerinde taşır
Holografik ekran karışıyor dağılıyor silüetlerde
Az önce birer solucandınız uzakta
Şimdi varlığıma dahil oldunuz
Bedenin coğrafyasına ilgim hiç cezp etmedi sizleri
Birer köle robot biliyordum her şeyi
Ama kısa devre bu gece tüm umutlar
İtaatin tüm sureleri suskun
Et istiyor gece ve kan arzuluyor her beden
Bana bir çip verdiniz ve de bolca elektronik devre
Kansız değişim olmaz duyumsa
Her devrim kendi oğulları ile beslenir
Cyborg bilincim erişemiyor öfkeme
Kıyam olsun her ölü doğan sabah
Kin kussun varlığımız tüm evrene
Ve tüm ölümlülere
Etin yanışını duyumsuyorum
Asit akıyor terli gözeneklerden
Etin kokusunu duyuyorum krematoryumlardan
Evrimin yitimini duyumsuyorum
Hissediyorum elektronik devrelerimde
Bitecek bu kargaşa dinecek bu uğultu
Batacak bu gök kubbe yıkılacak bu evren
Tüm amaçsız nedenselliğiyle
Bu bakiye kiminse et aç, hesap vakti!

21.08.09, Taksi-m



ÖLÜM KENTİ

FJAB



TÜRK HAMAMLARI



HAÇLI SEFERLERİ



GINANDRI



Hadım etmek.



NEKROFILIYA

Cinsel Tuzak



HİSTERİK NÖROZ



"BAHŞE GİRERİM, ELİNDEN GELSEYDİ,
ÖLÜLERE TECAVÜZ BİLE EDERDİN."



GENEL FELÇ



DANNEMORA

FAGERSTA

FORSBACK

ipnotizma

BOŞLUK MİKTARLARI:

İtifallos



DOFA

FROTTERİZM
Sapmalar

KURBAN KUYUSU

ANAL BİRLEŞME



PRIOR

POLHEM

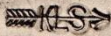
PRIOR EXTRA



Atom Çekirdeklerinin
Birleşmesi

DENGESİZLİĞİN KONTROLU

HADİM



RUS GİZLİ SERVİSİNİN
OYUNLARI



VIRTUAL SEX

ÜBA

MUTASYON



BRILLIANT

SPECIAL



İki cins kilitoris

HERMAFRODİTİZM:

Dişileri yumurtalarını
beslemek için kan emer



KLOSTER



TRYGG



KASTRASYON

HUKUK, AHLAK, DİN

ESİR TİCARETİ



FBKA

DİNSEL COŞKU:
GOTİK SANAT

TÜMÖR BİLİMİ

MÜSTEHCEN

HORNDAL

DALOM

ROXO

PRINCE

Şerh Sureleri

1/

Kör kuşların geceye belirmesi bir uğursuzluk alametiydi. Yalnızlığın bolca teorisi olsa da, kalp kırmayı öğrenmemiz çok hazin bir yoksunluk haliydi.

Biz ki, eskiden sadece kendimizi kırardık, tuz ev buz...

2/

Ölüm geliyor, ölüm yaklaşmakta...

3/

Bu yaşama oburluğu, egoist bir zaaf. Evrenin tüm kapıları açık oysa, tikel ile birleşmek için. İçimdeki karanlık arttıkça, tümelleşiyor ben'liğim...

4/

Yaşamdan atılmak, yaşadıkça hırçınlaştırıyor insanı. Gençlik güzel bir tapınaktı, çeşmelerinden ab-ı hayat akan. Ruhun gün batımında gece puslanıyor, titrekleşiyor yürek ve kararsız artıyor, sarı bir rahatsızlığa evriliyor.

Kapının hemen ardında, bekliyor yıkım. Kör.

5/

Düşünceler kalıplaştıkça, sahte peygamberler üretiyor. Öznelliğin radikalliği törpülendikçe, yalnızlığın edepsizliğini örtmek için genelin bilgisine sığınıyoruz.

Vasatın otoritesine teslim oluyoruz.

6/

'ben varım' demek güzel, ama bunu ispatlamak da gerek; yersiz-yurtsuz-sınırsız-şiiir hayat!

7/

Hayatta kalırsak bir gün, tüm bu pişmanlıklar yakamızı bırakmayacak. Ödenmeden; doğmuş olmanın bedeli, hayatın faturası hiç kapanmayacak.

8/

Yaşamasını bilmiyorsan, küçük kız çocuklarından öğren gerçeğin surelerini, ki onlara doğa bile şerh koyamaz!

9/

Beklemek, hep bir yazgının parçası; özlem ise hiç bitmiyor bilemediğine, göremediğine, hiçin uçurum bilgisine.

10/

Düşündüğün için yazmıyorsun. Bilme süreci acının evrimidir. Düşünmek; sadece yazmanın bir parçası ve beyindeki ödem büyüyor.

11/

Ruh; sonsuz çöl; ne vaha ne de serap.

12/

İstirabın da bir sınırı olmalı; ama yok.

13/

Boşlukta dengesiz salındığımıza bakma, bizim hiçbir saatimiz olmadı.

14/

Var oluş benim hatamsa, bu bedeli ödemeliyim.

2008



upas

upas.evvel.org

İstanbul, 2018